

תקשורת!?

דו שיח קולני עלה מקדמת האוטובוס, שני אנשים מבוגרים החליפו דעות בענין תמוה מאוד:

"אני אומר לך, שהכי טוב לרמוס אותם"

"בנעלים?"

"לא, במגפיים"

"ממש לקפוץ?"

"כן, כן, כפי שאתה שומע, לקפוץ על גבם בכח רב"

"אבל – היכן?"

"במרתף."

לא קשה היה להבחין כי כל היושבים בסמוך היטו אזנים בפליאה לשמע השיחה המוזרה. לרמוס . . . במגפיים . . . במרתף . . . מה זה יכול להיות? השיחה המשיכה:

"ואיפה אתה מניח אותם?"

"במחסן חשוך, ללא אף קרן שמש"

"לכמה זמן?"

"לפחות חודשיים"

גם באפלולית האוטובוס ניתן היה להבחין במבטי הפליאה שהחליפו היושבים איש עם שכנו "תגידי, זה לא מוזר? הרי זה נורא! אי אפשר לדעת היום עם מי נוסעים. . . איזה אנשים. . ."

"זה מזכיר לי משהו כמו . . . כמו . . . אולי העבדים הכושים באמריקה, לא?"

"זהו! זהו בדיוק! תמיד אמרתי ששתינו חושבות ממש אותו דבר . . . כמה משונה. . ."

איש אחד הודיע חגיגית שהוא שוטר לשעבר ויש לו נסיון רב מאוד בחקר עולם הפשע, ועל כן לפי עניות דעתו יש לפקוח עין ואוזן ולברר היטיב במה דברים אמורים.

בנתים נמשכה השיחה, שעמדה עכשיו במרכז האזנה באוטובוס.

"ובכמה אתה מוכר אותם?"

"את רואה?" לחשה הזקנה, "אמרתי לך . . . עבדים. . . כושים. . . הרי זה נורא!"

ו"החשוד" משיב:

"זה תלוי, אם קונים כמה מהם – המחיר מוזל, אם קונים רק אחד זה כבר יקר יותר"

"ואין לך הפסדים לפעמים?"

"לעולם לא, הרווח תמיד בצידו"

"והטיפול לא גוזל זמן רב מדי?"

"לא הייתי אומר, מובן שאין צריך להזניח אך גם לא להגזים. . ."

"מה בדבר מים?"

"אין צורך כלל"

"גם אחרי חודשים?"

"גם אז לא,"

"מה זה צריך להיות!" התרעמה הזקנה, "אני מוכרחה לגשת . . . הרי זה לא יתכן".
"אולי מדובר בבעלי חיים?" שאלה חברתה.

"וכי מה בכך? האם אליהם מותר להתאכזר? יש אגודת צער בעלי חיים!"
האווירה החלה להתחמם, גם המתנמנמים היו עתה משוחחים בערנות רבה על אודות אפים של אנשים, והסיכון בנתינת אמון בכל אדם זר.
השוטר לשעבר קם ממקומו והודיע בלחישה שהוא נגש לבדוק בשטח כעבור דקות אחדות של שיפוט שב
נרגש והודיע לכל המעניין:
"אדם בשנות השישים, לבוש מסודר באופן סביר, בטוח בעצמו, לצדו סל ומוזר, אך החשוב מכל . . . ריח
כבד של יין נודף ממנו!"
"זהו זה! מוכרחים לפנות אל הנהג, אנו עוסקים פה בשיכור, אדם מסוכן לציבור"

- - -

"וכמה סוכר אתה מוסיף?"
"קילוגרם אחד לכל חמישה קילוגרמים של ענבים"
"ואיך טעמו של היין, כעבור ארבעים הימים?"
"נפלא, אני אומר לך, משהו מיוחד! רוצה לטעום מעט? יש עימי כאן בסל . . ."
חיוך רחב התפשט על פני הנוסעים תחילה – חיוך של תדהמה, ואחר חיוך של הקלה ושחרור.
ב. אהרנרייך

עבודות

א. כהקדמה לסיפור

"אני אומר לך שהכי טוב לרמוס אותם"
"בנעליים?"
"לא, במגפיים."
"ממש לקפוץ?"

"כן, כן, כפי שאתה שומע, לקפוץ על גבם בכוח רב"

מה דעתכם על האמור בדו שיח זה? האם התוכן מוצא חן בעיניכם? _____
שערו: באילו נסיבות הוא נאמר? _____
מהו נושא הדיון? _____
באיזה רקע נאמרו הדברים? _____
ועתה קראו את הסיפור

ב. אחרי הסיפור

1. * כתבו את תחושתכם ואת הרשמים שלכם בעקבות הסיפור: _____
 2. * תקשורת – קשר בין אנשים, בדרך כלל על ידי שיחה _____
-

תקשורת תקינה – אנשים שמדברים ומבינים אחד את השני
תקשורת לקויה – אנשים שמדברים ואינם מבינים אחד השני

* חשבו, מהו הגורם לתקשורת לקויה? _____

ניתן למנות מספר גורמים לתקשורת לקויה:

* כשמדברים בשפות שונות

* כשמדברים באותה שפה במילים קשות

* כשמדברים באותה שפה במילים פשוטות אבל חסר חלק חשוב מהתוכן

אילו מהגורמים שייך לסיפור שלנו? _____ הרחיבו את תשובתכם: _____

נבדוק אילו משפטים מן הסיפור גרמו לשומעים להבין אחרת מכוונת המדברים כתבו את הצעותיכם:

* השלימו את הטבלה:

המשפט	הבנת השומעים	כונת המדברים
לקפוץ על גבם בכוח רב		
בכמה אתה מוכר אותם?		
<u>והטיפול</u> לא גוזל זמן רב מדי?		
מה בדבר מים?		
ריח כבד של יין נודף ממנו		

3. תארו את שני המשוחחים -

* עפ"י הכתוב בסיפור - צטטו: _____

עפ"י דמיונכם - שער: _____

* כיצד הם הצטיירו בעיני הנוסעים באוטובוס? _____

מדוע? _____

* תארו את הרקע (המקום והזמן) בו התרחש הסיפור: _____

כיצד תורם הרקע להבנת המסר שבסיפור? _____

4. בקשר למה הוזכרו בסיפור, ומדוע?

"עבדים, כושים" _____

"אגודת צער בעלי חיים" _____

5. מהו המסר בסיפור? _____

האם ארע לכם, בעבר, במקרה דומה של תקשורת לקויה עם הזולת? תארו: _____

כיצד ניתן להתגבר על תקשורת לקויה? _____

6. הערות לשוניות

א. מה כתוב בסיפור במקום:

_____ חשכה קלה

_____ להתבונן

_____ לוקח זמן

_____ תכונותיהם

_____ חזק, חרף

ב. תארו את צורות הכתיבה השונות של הדו שיח, כפי שהם מופיעות בסיפור:

ג. מהו תפקידם של סימן השאלה וסימן הקריאה (!?) המופיעים בכותרת? _____
